

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Information Note on the Court's case-law No. 142

јуни 2011

S.T.S. v. the Netherlands - 277/05

Пресуда 7.6.2011 [Section III]

Член 5

Член 5-4

Ревидирањето на законитоста на притворот

Брзина на ревидирањето

Невообичаено одолговлекување од страна на Врховниот суд и одбивање да разгледа жалба против притворот, откако истекол периодот покриен со наредбата за притвор: *повреди*

Факти – Во октомври 2002 судија одобрил сместување под старателство (лишување од слобода) на апликантот, малолетник со предисторија на престапништво и потешкотии во однесувањето, заради третман. Првичниот тримесечен период бил продолжен неколку пати се' додека судијата не донел наредба за натамошно продолжување на период од една година, во сила од октомври 2003. Во декември 2003 апелациониот суд го скусил тој период до 1 мај 2004. Апликантот го обжалил ова кон средината на јануари 2004 до Врховниот суд, којшто во ноември 2004 ја прогласил неговата желба за недопуштена, поради непостоењето интерес, зашто периодот опфатен со наредбата на апелациониот суд во меѓувреме изминал.

Law – Член 5 § 4

(а) *Брзина* – Имајќи ја предвид потребата апелациониот суд да прибере информации од различни извори и да дозволи разни странки делотворно да учествуваат во постапката, периодот од 63 дена што изминале додека тој да ја донесе својата одлука сам по себе, не ја прави брзината проблематична. Истото не може да се каже за постапката пред Врховниот суд, кому за неговата одлука му требале 294 дена откако апликантот ја поднел својата жалба во однос на примената на правото. Ваквиот проток на време и сам по

себе се чини непримерен. Кои и да биле причините за одолгвлекувањето, националните судски власти имале обврска да ги направат неопходните административни аранжмани за да се погрижат дека итните прашања се обработуваат брзо, особено кога е во прашање личната слобода.

Заклучок: повреда (едногласно).

(b) *Делотворност* – Жалбата на апликантот околу примената на правото е поднесена до Врховниот суд само три и пол месеци пред истекувањето на одобрувањето за ставањето на апликантот под старателство од страна на апелациониот суд. Сепак, не е истакната основа зошто не можело разумно да се очекува од Врховниот суд да ја донесе својата одлука во тој рок. Во отсуство на таква основа, непостоенето правосилна одлука пред да измине валидноста на одобрувањето за ставањето на апликантот под старателство, само по себе е доволно да ја лиши жалбата на апликантот околу примената на правото од нејзината практична делотворност како превентивен или дури и репаративен правен лек.

Покрај ова, декларирајќи ја жалбата на апликантот околу примената на правото за недопуштена како лишена од интерес, Врховниот суд ја лишил од потенцијалните идни правни ефекти коишто би можела да ги има. Поранешен притвореник може навистина да има правен интерес да се утврди законитоста на неговото притворање дури и по ослободувањето, на пример, во врска со неговото „остварливо право на надомест“ гарантирано со Член 5 § 5, кога може да е неопходно да се обезбеди судска одлука што ќе има супремација над секаква презумпција според домашното право дека наредбата за лишување од слобода, издадена од надлежен орган била сама по себе законита. Постапката за определување на законитоста на притворот на апликантот, оттука, не била делотворна.

Заклучок: повреда (едногласно).

Член 41: EUR 2,000 како надомест за непарична штета.

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.